

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Cap. XI. De Tyrannis qui eo tempore adversus Honorium in Occidente
rebellarunt, & funditus deleti sunt, ob amorem Dei erga Imperatorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Ob reverentiam tamen erga Petrum Apostolum, Basilicam quæ circa illius tumulum magna est & spatiosissima, inviolatam esse iussit. Atque hæc res impedimento fuit, ut urbs Roma funditus interiret. Nam qui illic servati erant, quorum ingens fuit multitudo, urbem de novo instaurarunt.

ἀσυλον εἶναι παρ᾽ ἁγίας αἰδοῖ τῆ παρὰ τῶν ἀποστόλων πέτρῳ, τὴν αὐτὴν τὴν αὐτὴν σφραγισμένην ἐκκλησίαν, μέγαλλον τε καὶ πολὺν χῆρον παρ᾽ ἑαυτῶν· τὴν δὲ γέγονεν αἴτιον, ὅτι μὴ ἀρδῶν ἀπολέσθαι τὴν βασιλίαν· οἱ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ διασωθέντες, πολλοὶ γὰρ ἦσαν, πάλιν τὴν πόλιν ᾤκησαν.

CAPUT X.

Κεφ. ι.

De muliere Romana, quæ castitatis egregium speciem edidit.

Περὶ τῆς Ῥωμαίας γυναικὸς, σφραγισμένης ἐν δ' ἑξαμήνης.

Porto cum, ut verisimile est in tanta urbis expugnatione, multa acciderint, ego id quod Ecclesiastica Historiâ dignum mihi tum videtur contigisse, in præsentia commemorabo. Simul enim & pium facinus viri barbari, & fortitudo mulieris Romanæ in custodienda castitate ostenditur. Uterque autem Christianus fuit, sed non ejusdem sectæ. Nam Barbarus quidem, opinionem Arii: mulier vero, Nicæni Concilii fidem sequebatur. Hanc cum juvenis quidam ex militibus Alarici eximia forma præditam vidisset, captus pulchritudine, trahebat ad stuprum. Cum autem reluctaretur mulier, totisque viribus obfisteret, ne quid obscæni pateretur, Barbarus nudato gladio mortem ei minatus est. Et levi brachio, utpote qui ob amorem parcere ei vellet, superficie tenus collum percussit. Tum mulier multo cruore perfusa, cervicem gladio subjecit: optabilius esse ducens, ut cum castitate moreretur, quam ut post eum cui legitime nupserat, alium virum experta superviveret. Sed cum Barbarus adhuc terribilius irruens, nihil proficeret, admiratus castitatem mulieris, duxit eam in Basilicam Petri Apostoli. Cumque eam tradidisset Ecclesiæ custodibus, simulque sex aureos ad victum ei comparandum, ut marito servaretur præcepit.

Ὅτι δὲ εἰκός, ὡς ἐν ἀλώσει τοιαύτη πόλει πολλῶν συμβεβηκότων, ὅτε μοι ἐδοξεν ἐκκλησιαστικῆς ἰστορίας ἀξίως γρηγορῶς ἀναγράψομαι· δηλοῖ γὰρ ἀνδρὲς βαρβάρους περὶ ξὺν δόξῃ, καὶ γυναικὸς Ῥωμαίας ἀνδρείου ἐπιφυλακῆς σφραγισμένης· ἀμφοτέρων δὲ χριστιανῶν, ὅτι ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἵρέσεως κατὰ τὸ ὁμῆν· τὰ δὲ εἶδος· ἡ δὲ τῶν ἐν νικαία τὴν πίστιν ἐλήθη· ταύτην δὲ μάλα καλῶν ἰδὼν τὴν ἐν τῷ ἰων ἀλαεὶ καὶ στρατιῶν, ἡγήθη τὴν καλῶν, καὶ εἰς συνείδησιν εἰλκεν ἀντέλκεσθαι τὴν βιαζομένην μηδὲν ἀσελγῆσαι παθεῖν, γυνώσκοντας τὸ ξίφος· ἡπέληθησεν, ἀναμείνω καὶ μὴ φέδω, οἳα γέρας ἰσχυρῶς διακέμεθον, ὅτι ἐπιπληθῆς ἐπληξέ τον τρεῖς χιλον· πολλῶν δὲ ἀμφοτέρων μὲν τῶν αἰματιῶν ἀνχένα τὸ ξίφος ἔπερχει αἰετῶτερον ἐν σφραγισμῶν λογισαμένη ἀποδανεῖν, ἡ δὲ ζῶν ἔτερος πῆρα δ' αἴσαν ἀνδρῶν μὴ τὸν νόμον στωικησάντα· ἐπεὶ δὲ πάλιν ὁ βαρβάρος καὶ φοβερώτερον ἐπιών, εἶδεν πλεονεξία θαυμάσας αὐτῆς τὴν σφραγισμένην ἡ αἰετῶν τὸ πέτρῳ ἀποστολεῖον καὶ παρὰ τὸς τοῦ αὐτοῦ ἐκκλησίας, καὶ χερσὺς ἐξ εἰς ἀποσφραγισμένην αὐτῆς, ἐκέλευσε τὴν ἀνδρὶ φυλάξην.

CAP. XI.

Κεφ. ια.

De Tyrannis qui eo tempore adversus Honorium in Occidente rebellarunt, & funditus deleti sunt, ob amorem Dei erga Imperatorem.

Περὶ τῶν ἐν τοῖς χρόνοις ἐκείτοις τυράντων ἰσχυροτάτων ὅσοι κατὰ ὁμαρτίαν πάντων ἀρδῶν ἀταμίδιον διὰ τὸ τῆ βασιλείας διεφθίον.

Sub idem tempus cum multi in Occidentis partibus tyrannidem arripuissent, alii à se mutuo interfecisti, alii præter omnium expectationem capti,

ὑπὸ δὲ τῶν τῶν χρόνον, πολλῶν ἐπισημασμένων τυράντων ἐν τῇ παρὰ τὸν δόνον δρχῆν, οἱ μὲν, περὶ ἀλλήλων πῆρα δόξας, οἱ δὲ, παρὰ δόξας συλλαμβανόμενοι

ἄλλω τυχεῖσαν ἐπεμαρτυρεῖν ὀνομασίᾳ θεοφι-
 λῶν πρῶτον μὴν γδοί ἐν βρετανία σασιά-
 σαλλες στρατιώται, ἀναγορεύσει μάρτυ-
 ρον· μὲν δὲ τὸν γραβιανόν, ἀνελοῖτες μάρ-
 τρον· ἐπεὶ δὲ καὶ ἔδοξεν ἔκλειον τεσσάρων μνηῶν
 διελθόντων ἐφονδύθη παρ' αὐτῶν, πάλιν κων-
 σταντινὸν χρεώδον· οἱ δὲ τῆς κατότι ταύ-
 τῃν εἶχε παροσηγορίαν, καὶ βεδουάως αὐτὸν κρα-
 τίστην τῆ βασιλείας ἐκ τοιαύτης γδ αἰτίας
 φάσκειν καὶ τὰς ἄλλας εἰς τυρανίδα ἐπιλε-
 ξόμενοι· περὶ αὐτοῦ δὲ κωνσταντίνου· ἄπο
 βρετανίας ἐπὶ βεδουάως πόλιν τῆς γαλατίας
 πρὸς θάλασσαν κειμένην, παροσηγορεύεται
 πρὸς γαλατίας καὶ ἀκουίτανους στρατιώτας·
 καὶ τὰς τῆς ὑπὸ κωνσταντίνου ἐπιβίω, μέ-
 χειρῶν μετὰ ἰταλίας καὶ γαλατίας ὄρων,
 ἀσκήσιος ἀλφῆς ῥωμαῖοι καλεῖσιν· κώνσαν-
 τα δὲ τὸν πρεσβύτερον τῶν αὐτῶν ἔγεν, ὃν ὕσε-
 ρον βασιλέως γῆμα ἐνέδουσε, καίσαρα ὅτε
 ἀναγορεύσας, πέπομφεν εἰς σπανίας· ὁ δὲ, τὸ
 ἐν τῷ καλαβῶν, ἀρχοντίας ἰδίως καλεῖσιν·
 καὶ δεσμῶν αὐτῶν ἀχθῆναι πρὸς τὰς δι-
 δυμον καὶ βερβαιανόν, τὰς ὀνομασίαι συγγρηῖς·
 οἱ δὲ πρῶτα διαφροσύμενοι πρὸς ἐπιβίω, εἰς
 κίνδυνον κατὰ σάντες ὁμονόησαν· καὶ πλῆθος
 ἀγροίκων ἐκ οἰκῶν συλλέξαντες, κοινῇ τὴν
 λυσιανίαν παρέβλαστο, καὶ πολλὰς ἀνεῖλον
 τῶν εἰς σύλληψιν αὐτῶν ἀποσάλλων πρὸς
 τὴν τυρανίδα στρατιῶν.

A haud vulgarem Dei erga Honorium be-
 nevolentiam testificati sunt. Nam pri-
 mum quidem milites qui erant in Bri-
 tanniis, seditione facta, Marcum quen-
 dam Imperatorem renuntiarunt. Postea
 vero, occiso Marco, Gratianum elegerunt.
 Quo rursus, elapsis haud amplius quam
 quatuor mensibus, ab ipsis perempto,
 Constantinum eligunt: illum eo quod isto
 nomine vocaretur, constanter Imperio
 potiturum arbitrati. Hac enim ex causa
 videntur alios quoque ad Imperium
 elegisse. Porro Constantinus, cum ex
 Britannia trajecisset Bononiam, quae
 urbs est Galliae, ad mare sita, milites
 qui erant in Gallia & Aquitania, ad
 suas partes pertraxit. Omnesque eorum
 regionum incolas Imperio suo ad-
 junxit, usque ad montes qui Galliam ab
 Italia dividunt, quas Romani Cottias
 Alpes nominant. Deinde Constantem
 filium suum majorem natu, quem postea
 Augustum creavit, tunc Caesaris dignitate
 ornatum, misit in Hispaniam, qui cum
 eam Provinciam occupasset, rectores illic
 suarum partium constituit: & Didymum
 ac Verenianum Honorij propinquos, vin-
 ctos ad se adduci praecepit. Hi cum
 antea inter se dissiderent, simul atque
 in periculum venerunt, ad pristinam
 redierunt concordiam: & collecta rusti-
 corum ac servorum manu, cum copias
 suas junxissent, pugnam conseruerunt
 in Lusitania, multosque ex militibus,
 qui ad ipsos capiendos a tyranno
 missi fuerant, interfecerunt.

Κεφ. 16.

Περὶ Θεοδοσίου καὶ Λαγοδίου· περὶ ἀνατόλων, καὶ συνίτων ἰθιῶν
 καὶ περὶ τῶν βασιλέων ἀλαρίχου· καὶ περὶ τῆς φυγῆς κωνστα-
 ντίνου καὶ κώνσαντων τυραννῶν.

Μετὰ τὰ ταῦτα συμμαχίας προσεθε-
 ῖσθαι τοῖς ἀνατολίαις, ἐξωγήθησαν, καὶ
 ἀμαλαῖς αὐτῶν λαμειαῖς ἀπήχθησαν, καὶ ὕσε-
 ρον ἐνιηρέθησαν· ἐν ἐτέραις δὲ ἐπαρχίαις δια-
 τελέουσι Θεοδοσίω καὶ Λαγοδίω οἱ αὐτῶν
 ἀδελφοί, φύγασιν τὴν πατρίδα καὶ δια-
 σῶσονται Θεοδοσίω μὴν εἰς ἰταλίαν πρὸς
 ὀνομασίαν τὸν βασιλέα· Λαγοδίου δὲ πρὸς Θεο-
 δόσιον εἰς ἀνατολίαν καὶ ὁ μὲν κώνσαντα ταῦτα
 διαπραξάμενος, ἐπανήλθε πρὸς τὸν πατρί-
 εα, Φραγκὸν κατὰ σάντες ἀπὸ τῶν στρατιῶν
 τῶν ἐπὶ τὰς σπανίας παρόδον· ἡ δὲ δεομήσιος

CAPUT XII.

De Theodosio & Lagodio: & de Gentibus
 Vandalorum & Suevorum. Item de
 morte Alabici, & de fuga Constantini
 & Constantis tyrannorum.

POSTEA vero cum adversarij auxiliari-
 bus copiis aucti essent, Didymus &
 Verenianus capti, & una cum uxoribus
 suis abducti, nec multo post interempti
 sunt. Theodosiolus vero & Lagodius
 eorum fratres, qui in alijs Provinciis de-
 gebant, patriam suam reliquerunt. Ac
 Theodosiolus quidem in Italiam confu-
 git ad Honorium Imperatorem: Lagodius
 vero in Orientis partes se recepit ad
 Theodosium. His rebus gestis, Constans
 ad patrem reversus est, militum suo-
 rum praesidio ad custodiendos Hispania-
 rum aditus constituto. Petentibusque

Kkkkk ij